

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/64/2024
Identifikačné číslo spisu:	7216208986
Dátum vydania rozhodnutia:	31.07.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:7216208986.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Ing. D. K., narodenej XX. XX. XXXX, D., D. XX, zastúpená advokátkou JUDr. Annou Lacovou, Košice, Pražská č. 4, proti žalovanému KAMEA design s.r.o., Trenčín, Zlatovská č. 2205, o zaplatenie 1.148 eur s prísl., vedenom na bývalom Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 17C/216/2016, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 30. novembra 2023 sp. zn. 3Co/195/2022, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 30. novembra 2023 sp. zn. 3Co/195/2022 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Uznesenie Mestského súdu Košice z 01. februára 2024 č. k. K2-17C/216/2016 - 153 z r u š u j e.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice II (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 03. júna 2022 č. k. 17C/216/2016 - 86 rozhodol tak, že žalobu zamietá (I. výrok). Žalovaný má nárok na náhradu trov konania proti žalobkyni v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (II. výrok).

1.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že z objednávkového formulára zo dňa 8. 11. 2014 (č. 1. 4) vyplýva uzavretie zmluvy o dielo medzi sporovými stranami. Dielom boli obrúčky, pričom išlo o vzor 13/0001 exl. col. so šírkou 8 mm, hrúbkou 1,5, 14 karátové zlato, druh zlata: biele a červené, povrchová úprava: lesklé a matné, druh kameňa: zirkóny, veľkosť dámskej obrúčky: 49,5 s gravírovaním: A., veľkosť pánskej obrúčky: 65 s gravírovaním: D.. Požadovaný vzhľad dámskej obrúčky bol zhora v pásoch: červená matná, biela matná s bielymi kameňmi, biela matná s červenými kameňmi, biela lesklá. Vzhľad pánskej obrúčky bol: červená lesklá, biela matná s červenými kameňmi, biela lesklá a biela lesklá. Dohodnutá cena za uvedené dielo bola 1.198 eur po zľave 50 eur to bola konečná cena 1.148 eur. Pri podpise na mieste bola zložená žalobkyňou žalovanému záloha vo výške 100 eur.

1.2. Z objednávkového formulára zo dňa 14. 11. 2015 (č. 1. 5) nazvaného reklamácia vyplýva požiadavka žalobkyne prebrúsiť červenú časť dámskej obrúčky na lesklú, ako aj jej zväčšenie na číslo 50 a kontrola kameňov. Pánska obrúčka je ok. V uvedenej listine je uvedené aj to, že je potrebné

informovať zákazníka o cene opravy a poznámka - informácie: p. D..

1.3. Z potvrdenia o dobierke zo dňa 15. 12. 2014 (č. I. 7) vyplýva úhrada sumy 1.048 eur žalobkyňou za predmetný balík.

1.4. Listom zo dňa 12. 1. 2016 - odstúpenie od zmluvy zo dňa 8. 11. 2014, adresovaným žalovanému, došlo k odstúpeniu od predmetnej zmluvy žalobkyňou z dôvodu, že výrobok dňa 14. 11. 2015 reklamovala, obe obrúčky žalovaný prevzal za účelom vybavenia reklamácie, avšak do dňa odstúpenia od zmluvy reklamáciou nevybavil a ani písomne neinformoval o jej vybavení, aj keď tak mal urobiť najneskôr do 15. 12. 2015 v zmysle ustanovenia § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Na základe uvedeného žalobkyňa tiež vyzvala žalovaného na vrátenie zaplatenej ceny vo výške 1.148 eur, v lehote najneskôr do 3 pracovných dní od prevzatia odstúpenia od zmluvy.

1.5. Listom zo dňa 20. 1. 2016 sa žalovaný vyjadril k odstúpeniu od zmluvy, a to že dňa 8. 11. 2014 si žalobkyňa záväzne objednala u žalovaného svadobné obrúčky. Na základe osobitnej požiadavky žalobkyne, došlo k úprave predmetného modelu svadobných obrúčok podľa požiadaviek žalobkyne, a to k zmene povrchovej úpravy a farby kovu. Žalobkyni, bola i napriek nou požadovanej zmene modelu predmetných svadobných obrúčok, podľa jej špecifického želania poskytnutá zľava vo výške 50 eur, teda celková cena svadobných obrúčok tak predstavovala sumu 1.148 eur. Dňa 14. 11. 2015 žalobkyňa navštívila výstavný stánok žalovaného na výstave v Košiciach i so svojimi svadobnými obrúčkami s tým, že sa výslovne vyjadrila, že jej svadobné obrúčky sa jej už nepáčia a chce si ich dať prerobiť. Žalobkyňa požadovala prerobenie dámskej svadobnej obrúčky, a to prebrúsením matnej červenej časti dámskej obrúčky na lesklú a zväčšenie tejto obrúčky na číslo 50. Predmetné svadobné obrúčky od nej žalovaný prevzal a pre pracovné povinnosti sa dohodli, že o spôsobe a cene prerábky ju budú informovať. Žalovaný sa snažil so svojho telefónneho čísla XXXX XXX XXX žalobkyňu viac krát kontaktovať, na ňou uvedené číslo, ale bohužiaľ bezúspešne, a to v konkrétnych termínoch: Dňa 23. 11. 2015 na telefónnych číslach žalobkyne XXXX XXX XXX a XXXX XXX XXX nikto však telefóny nezdvíhal a ani sa žalovanému späť neozval. Na druhý deň 24. 11. 2015 o 17:45 hod. bola žalobkyňa opäť telefonicky od žalovaného kontaktovaná, opäť neúspešne. Uvedená situácia sa opakovala i dňa 26. 11. 2015 o 14:38 hod. Následne až dňa 11. 01. 2016 sa podarilo žalovanému žalobkyni úspešne dovolať. Žalobkyňa požadovala zaslať riešenie prerobenia dámskej svadobnej obrúčky spolu s jej nacením taktiež na mailovú adresu, preto jej uvedené riešenia boli i zaslané na mailovú adresu a vysvetlené dva navrhnuté varianty prerobenia dámskej svadobnej obrúčky, spolu s jej nacením. A to konkrétne Variant 1 - preleštenie matnej červenej časti svadobnej obrúčky za cenu 50 eur + cena 7 eur za spätné zaslanie prerobených svadobných obrúčok prepravnou spoločnosťou a Variant 2 - preleštenie matnej červenej časti svadobnej obrúčky a zväčšenie dámskej svadobnej obrúčky na číslo 50 spolu za cenu 150 eur + 7 eur za spätné zaslanie prerobených svadobných obrúčok prepravnou spoločnosťou. Vo Variante 2 - je zahrnuté kompletne vybratie všetkých kameňov v dámskej svadobnej obrúčky, jej zmenšenie, prebrúsenie, leštenie, rhodiovanie, nanovo vsádzanie kameňov, šmirgľovanie, brúsenie a gravírovanie. Mal za to, že v danom prípade nešlo o reklamáciu, keďže predmetný výrobok - svadobné obrúčky nevykazovali žiadne vady, bol riadne, presne podľa zadaných požiadaviek zákazníka vyrobený a zákazníkom takmer 1 rok nosený. Vzhľadom na to nepovažoval žalovaný odstúpenie od zmluvy za relevantné a svadobné obrúčky zaslal kuriérskou službou žalobkyni späť na adresu G. XX, D..

1.6. Z podacieho lístka zo dňa 18. 2. 2016 s podacím číslom zásielky I. (č. I. 23) vyplýva odoslanie balíka žalovaným žalobkyni dňa 18. 2. 2016. Balík bol poistený do sumy 500 eur.

1.7. V emaily žalovaného adresovaného žalobkyni dňa 15. 1. 2016 žalovaný uvádza, že pán majiteľ telefonoval s partnerom žalobkyne ohľadom ceny za vybavenú reklamáciu. Keďže zo strany žalobkyne nebola podaná žiadna informácia, resp. nesúhlas, svadobné obrúčky u žalovaného na základe toho ostali. Žalovaný ich nezadržal svojvoľne. Ďalej je tam uvedené, že p. majiteľ bude opätovne telefonicky kontaktovať žalobkyňu, za účelom potvrdenia si pravdivosti tvrdenia, a to nesúhlas s cenou za úpravu, uskladnenie obrúčok v priestoroch žalovaného.

1.8. Záväzkový vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným súd právne vyhodnotil ako vzťah z titulu uzatvorenej zmluvy o zhotovení veci na zákazku, na základe ktorej vznikla žalovanému povinnosť vyhotoviť pre žalobkyňu riadne a včas predmet zákazky, a to svadobné obrúčky. Cena za zhotovené obrúčky bola žalobkyňou žalovanému uhradená. Zmluva o zhotovení veci na zákazku je špeciálnym druhom zmluvy o dielo. Na základe zmluvy o zhotovení veci na zákazku vznikne objednávateľovi právo, aby mu zhotoviteľ zhotovil vec podľa jeho objednávky, a povinnosť objednávateľa zaplatiť zhotoviteľovi

cenu za zhotovenie vecí. Formu na uzavretie tejto zmluvy zákon nepredpisuje. Zhotoviteľovi ukladá iba povinnosť vydať objednávateľovi písomné potvrdenie o prevzatí objednávky (ak nedôjde k zhotoveniu vecí na počkanie). Písomné potvrdenie by malo obsahovať aspoň podstatné náležitosti tejto zmluvy, ktorými sú dohoda o konkrétnej veci, ktorá má byť zhotovená, dohoda o spôsobe zhotovenia a o tom, že k jej zhotoveniu dôjde na nebezpečenstvo zhotoviteľa a dohoda o odplatnosti zhotovenia vecí.

1.9. V konaní nebolo sporným, že dňa 8. 11. 2014 bola uzavretá zmluva o zhotovení vecí na zákazku medzi sporovými stranami. Zhotovenou vecou boli svadobné obrúčky, ktoré boli zhotovené podľa zadania žalobkyne. Cena bola dohodnutá vo výške 1.148 eur. Dňa 8. 11. 2014 bola zaplatená časť ceny vo výške 100 eur. Dňa 15. 12. 2014 došlo k prevzatí zhotovenej veci žalobkyňou a doplaceniu ceny vo výške 1.048 eur. V spore bolo nesporným aj prevzatie obrúčok žalovaným na svadobnej výstave v Košiciach dňa 14. 11. 2015 s konkrétnymi požiadavkami žalobkyne na úpravu dámskej obrúčky. Listom zo dňa 12. 1. 2016 došlo k odstúpeniu od zmluvy žalobkyňou. Predmetné odstúpenie bolo doručené žalovanému dňa 18. 1. 2016.

1.10. Medzi sporovými stranami ostalo sporným, či v danom prípade požiadavky žalobkyne uvedené v listinnom dôkaze nazvanom reklamácia (č. 1. 5) sú reklamáciou, teda či výrobok mal vady ako aj skutočnosť, kto má v súčasnosti v držbe zhotovenú vec - obrúčky.

1.11. Súd poukazuje na skutočnosť, že medzi sporovými stranami nebolo sporným, že dámska obrúčka bola zhotovená podľa zadania žalobkyne v objednávke (teda v zmluve, č. 1. 4), a to tak, že červená časť obrúčky mala byť a bola vyhotovená ako matná. Pokiaľ ide o veľkosť dámskej obrúčky, tá mala byť vyhotovená vo veľkosti 49,5, pričom takto bola aj vyhotovená (opak nebol preukázaný). Uvedené žalobkyňa v priebehu celého sporu nepoprela, avšak ku zmene jej argumentácie v tejto časti došlo až po vyslovení predbežného právneho posúdenia súdom na pojednávaní konanom dňa 3. 6. 2022, kedy začala tvrdiť, že po prevzatí obrúčok reagovala a telefonicky kontaktovala žalovaného, kde uviedla, že dámska obrúčka má nesprávnu veľkosť. Medzi sporovými stranami taktiež neboli sporné požiadavky na úpravu dámskej obrúčky vyplývajúce z dôkazu nazvaného reklamácia (č. 1. 5), a to prebrúsenie červenej časti na lesklú a jej zväčšenie na číslo 50.

1.12. Súd posúdil listinu predloženú žalobkyňou, nazvanú ako reklamácia zo dňa 14. 11. 2015, podľa jej obsahu. Súd nemôže dávať listine iný význam, než ktorý zodpovedá obsahu úkonu, jeho vnútornej skladbe, logike, zvolenej argumentácii, v úkone použitým výrazovým prostriedkom a celkovému zmyslu úkonu. Na základe uvedeného súd vyhodnotil listinný dôkaz nazvaný reklamácia zo dňa 14. 11. 2015 (č. 1. 5) ako návrh na uzavretie zmluvy o úprave vecí. Zmluvou o úprave vecí objednávateľovi vzniká právo na vykonanie úpravy vecí zhotoviteľom podľa objednávky objednávateľa a na druhej strane vzniká zhotoviteľovi právo, aby mu objednávateľ zaplatil cenu za úpravu vecí. Zákon na platnosť tejto zmluvy nevyžaduje písomnú formu. Zmluva je uzavretá, len čo sa jej účastníci dohodli na podstatných náležitostiach zmluvy, ktorými sú: dohoda o predmete úpravy (t. j. dohoda o tom, aké úpravy a čoho sa majú vykonať) a dohoda o odplatnosti úpravy. Podstatou tohto zmluvného podtypu je, že zhotoviteľ vykonáva dielo spočívajúce v modifikácii alebo úprave vecí už existujúcej. Úprava vecí je činnosť, ktorou sa mení povrch alebo vlastnosti vecí, nepôjde o odstraňovanie vadností či opotrebovania vecí. Úprava má smerovať k zlepšeniu kvality vecí alebo získaniu iných vlastností, ktoré vec do vykonania úpravy nemala.

1.13. V danom prípade z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že na základe zmluvy o zhotovení vecí na zákazku zo dňa 8. 11. 2014 došlo k zhotoveniu diela (obráčok) podľa zadania objednávateľa, teda žalobkyne. Žalobkyňa v priebehu sporu nepoprela, že dámska obrúčka bola vyhotovená s matnou červenou časťou tak, ako to požadovala. Pokiaľ ide o veľkosť dámskej obrúčky, tá bola zadaná v zmluve ako 49,5, pričom ako už bolo vyššie uvedené, to žalobkyňa v priebehu celého sporu nerozporela a nenavrhovala za týmto ani vykonanie dokazovania na vyvrátenie uvedeného, až do vyslovenia predbežného právneho posúdenia súdom na pojednávaní konanom dňa 3. 6. 2022, kedy začala tvrdiť, že už po prevzatí obrúčok zistila, že dámska obrúčka má nesprávnu veľkosť a z tohto dôvodu telefonicky kontaktovala žalovaného. Na preukázanie zmeny rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe navrhla svoj výsluch, ako aj výsluch svedkov - manžela žalobkyne, svedka, ktorý bol spolu so žalobkyňou a jej manželom prítomný pri vybavovaní reklamácie, ako aj zamestnanca žalovaného, ktorý v danom čase preberal reklamáciu za žalovaného. Súd zamietol tieto návrhy na doplnenie dokazovania s poukazom na to, že zmenu argumentácie žalobkyne v priebehu sporu považoval za zmenu žaloby v zmysle § 140 ods. 2 CSP (zmenou žaloby je i podstatná zmena alebo doplnenie

rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe), pričom na uvedenú zmenu žaloby sa vyžaduje procesný úkon žalobkyne vo forme návrhu na zmenu žaloby, ktorý vyžaduje súhlas súdu, k čomu v danom prípade nedošlo. Súd preto na podstatnú zmenu týchto skutkových tvrdení žalobkyne (keďže nedošlo k zmene žaloby) neprihliadal.

1.14. Vychádzajúc zo skutočnosti, že dámska obrúčka bola zhotovená tak, že mala všetky vlastnosti zadané žalobkyňou v zmluve o zhotovení veci na zákazku zo dňa 8. 11. 2014, teda bola vyhotovená bez väd, posúdil súd listinu nazvanú reklamácia zo dňa 14. 11. 2015 ako návrh na uzavretie zmluvy o úprave veci (dámskej obrúčky), nakoľko prebrúsenie matnej červenej časti na lesklú a zväčšenie na číslo 50 považoval za úpravu veci, ktorou sa mení povrch alebo vlastnosti veci, nejde o odstraňovanie vadnosti zhotovenej veci, teda nešlo o reklamáciu v danom prípade. Medzi sporovými stranami nakoniec nedošlo k uzavretiu predmetnej zmluvy o úprave veci, keďže nedošlo k zhode na odplatnosti a výške ceny uvedenej úpravy. Vzhľadom na to, že zo strany žalobkyne nešlo o reklamáciu zhotovenej veci (obručok), zo strany žalovaného, teda nedošlo k porušeniu ustanovenia § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. týkajúceho sa spôsobu a lehoty vybavenia reklamácie. Z uvedeného dôvodu žalobkyňa nemohla v súlade s § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. odstúpiť od zmluvy zo dňa 8. 11. 2014, a preto uvedené odstúpenie od zmluvy súd považuje za neplatné. Na základe uvedeného je potom požiadavka žalobkyne na vrátenie ňou zaplatenej ceny zhotovenej veci vo výške 1.148 eur s príslušenstvom nedôvodná, a preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Súd zamietol aj návrhy na doplnenie dokazovania týkajúce sa preukázania u koho (žalobkyne či žalovaného) sa nachádzajú svadobné obrúčky, resp. či boli zasielané žalovaným a doručené žalobkyni, nakoľko žaloba bola zamietnutá a predmetom sporu nebolo ich vydanie.

1.15. O trovách konania súd rozhodol v zmysle citovaného zákonného ustanovenia. Žalovaný bol v konaní úspešný, preto má nárok na náhradu trov konania proti žalobkyni v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku vyšším súdnym úradníkom.

2. Krajský súd Košiciach na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 30. novembra 2023 sp. zn. 3Co/195/2022 rozhodol tak, že potvrdzuje rozsudok (výrok I.). Žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v celom rozsahu (výrok II.).

2.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd uviedol, že na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok a konanie predchádzajúce podľa § 379 v spojení s § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

2.2. Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, ak dospel k záveru, že žalobkyňa neplatne odstúpila od zmluvy zo dňa 8. 11. 2004, ktorý následne aj správne právne posúdil, ak žalobu zamietol. Ani počas odvolacieho konania nedošlo k zmene skutkového ani právneho stavu, preto odvolací súd na skutkové zistenia a na právne normy, ktoré uviedol súd prvej inštancie poukazuje a v celom rozsahu sa s nimi stotožňuje.

2.3. K odvolaniu žalobkyne je potrebné uviesť, že toto nemožno považovať za dôvodné, ak vychádza z názoru, že dôvodne odstúpila od zmluvy na základe § 18 ods. 4 posledná veta zákona o ochrane spotrebiteľov.

2.4. Z cit. zák. ust. § 18 je zrejmé, že je potrebné na to, aby po uplynutí lehoty na vybavenie reklamácie spotrebiteľovi vzniklo právo od zmluvy odstúpiť, reklamáciu kvalifikovane uplatniť v prevádzkarni predávajúceho a za tým účelom v prevádzkarni musí byť počas prevádzkovej doby prítomný zamestnanec poverený vybavovať reklamácie. Pokiaľ však spotrebiteľ neuplatní reklamáciu v prevádzkarni predávajúceho, alebo u určenej osoby, nemôže začať ani plynúť lehota na vybavenie reklamácie, a teda spotrebiteľovi nevznikne ani právo od zmluvy odstúpiť.

2.5. V prejednávanej veci ako vyplýva z výpisu z obchodného registra, žalovaný je právnickou osobou s ručením obmedzeným, pričom sídlo žalovaného je zároveň aj jeho prevádzkou na adrese Trenčín, Zlatovská č. 2205.

2.6. Ako vyplývalo z vykonaného dokazovania žalobkyňa mala uplatniť reklamáciu dňa 14. 11. 2015 v Košiciach v Hoteli Košice, kde sa konala svadobná výstava a pri tejto príležitosti žalobkyňa navštívila výstavný stánok žalovaného. Je teda zrejmé, že žalobkyňa prípadnú reklamáciu neuplatnila u žalovaného v súlade s cit. ust. § 18 ods. 2 zák. č. 250/2007 Z. z. a reklamáciu neuplatnila v prevádzkarni - žalobcu

na adrese Trenčín, Zlatovská č. 2205.

2.7. Ak teda žalobkyňa neuplatnila reklamáciu riadne vo vzťahu k žalovanému, tomu nezačala ani plynúť lehota na vybavenie reklamácie, a teda žalobkyňa nevzniklo ani právo na odstúpenie od zmluvy po uplynutí lehoty na vybavenie reklamácie. Je tomu tak preto, že svadobnú výstavu uskutočnenú v Hoteli Košice nemožno považovať za prevádzku žalovaného.

2.8. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že záver súdu prvej inštancie o tom, že žalobkyňa neplatne odstúpila od zmluvy je správny a je teda žalobkyňou uvádzaný odvolací dôvod spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie, nie je daný, preto odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

2.9. Výrok o trovách odvolacieho konania vyplýva z ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP, podľa ktorých právo na náhradu trov odvolacieho konania má úspešná strana sporu, v danom prípade žalovaný, preto mu odvolací súd priznal aj náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie. Prípustnosť dovolania odôvodnila s poukazom na ustanovenie 420 písm. f) CSP súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a ustanovenie § 421 ods. 1 písm. b) CSP, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

3.1. Uviedla, že odvolací súd v bode 12 a 13 odôvodnenia rozsudku uvádza, že je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, ak dospel k záveru, že žalobkyňa neplatne odstúpila od zmluvy zo dňa 08. 11. 2004 (správne sa jedná o zmluvu zo dňa 08. 11. 2014) a vec správne právne posúdil, ak žalobu zamietol. K odvolaniu žalobkyne uviedol, že nemožno ho považovať za dôvodné, ak vychádza z názoru, že dôvodne odstúpila od zmluvy na základe § 18 ods. 4 posledná veta ZoOS, že ako vyplynulo z dokazovania, žalobkyňa mala uplatniť reklamáciu dňa 14. 11. 2015 v Košiciach, a teda neuplatnila si ju v prevádzkarni žalovanej na adrese Trenčín, Zlatovská č. 2205. Uvedené odôvodnenie odvolacieho súdu je pre žalobkyňu prekvapivé, nakoľko odvolací súd svoje rozhodnutie vo veci založil na iných, zásadne odlišných právnych záveroch ako súd prvej inštancie, pritom strane sporu neumožnil sa vyjadriť k odlišným záverom. Dokazovanie vo veci reklamácie nebolo súdom prvej inštancie vykonávané.

3.2. Súd prvej inštancie právne uzavrel, že dňa 14. 11. 2015 strany sporu mali v úmysle uzavrieť zmluvu o úprave veci a nestotožnil sa s názorom žalobkyne, že dňa 14. 11. 2015 reklamovala vadný tovar a že žalovaná ňou reklamovaný tovar prevzala a v lehote 30 dní od prevzatia reklamáciu nevybavil, a tak po ulnutí 30 dňovej lehoty žalobkyňa využila svoj nárok a dňa 12. 01. 2016 odstúpila od zmluvy, a preto ak dovolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie a súčasne sa stotožnil s neplatným odstúpením od zmluvy pre neuplatnenie reklamácie u prevádzkovateľa, nie je rozhodnutím súhlasným, nakoľko sú dve samostatné posudzovania dvoch rôznych právnych úkonov. Súd prvej inštancie úkon žalobkyne dňa 14. 11. 2015 posúdil ako zmluvu o úprave veci (aj keď bez zohľadnenia vôle strán, ktoré úkon vykonali), a preto ak odvolací súd ten istý úkon posudzoval ako neplatný právny úkon reklamácie, tak súdy rozhodne neposudzovali žalobný návrh na rovnakom skutkovom a právnom základe a vzniesli do sporu zmätok, ktorý vyústil do nepresvedčivého rozhodnutia. Ústavný súd SR vo viacerých rozhodnutiach ustálil, že jedným zo základných princípov a súčasťou práva na spravodlivý proces je vylúčenie ľubovôle pri rozhodovaní a nenahraditeľnosť návaznosti medzi skutkovým zistením a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na druhej strane. Ak uvedené právne závery nie sú v súlade so skutkovými zisteniami, resp. z odôvodnenia rozhodnutia vôbec nevyplývajú, v konaní došlo k porušeniu práva v takom rozsahu, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces garantovaných ústavou. A podľa názoru žalobkyne, napadnuté rozhodnutie týmito nedostatkami bezsporu trpí a keďže odvolací súd sa nestotožnil s právnou kvalifikáciou ustálenou súdom prvej inštancie úkonu strán sporu dňa 14. 11. 2015 (žalobkyňa podala reklamáciu a žalovaná prijala reklamáciu), keď súd prvej inštancie ich úkon vyhodnotil ako uzavretie zmluvy o úprave veci, ale súčasne odvolací súd posudzoval vykonanie úkonu - reklamácie, aj keď sa k tomuto úkonu súdom prvej inštancie nevedlo žiadne dokazovanie. Odôvodnenie rozsudku odvolacím súdom je nejasné, nezrozumiteľné, odporujúce skutkovým a právnym zisteniam súdom prvej inštancie, a preto ho považuje dovolateľka za právne nekorektné. Rozsudok odvolacieho neobsahuje základné odôvodnenie, ktoré by

vypovedalo o spôsobe vyporiadania sa odvolacieho súdu s odvolacími námietkami a tvrdeniami žalobkyne v odvolaní.

3.3. Súd prvej inštancie dospel k arbitrárnemu rozhodnutiu, nesprávne posúdil vykonané dôkazy, resp. sa nimi vôbec nezaoberal a dospel na základe takto svojvoľného hodnotenia dôkazov k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci a vydal tak nezákonne rozhodnutie. Odvolací súd sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, v odôvodnení svojho rozhodnutia sa ale vôbec nestotožnil s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie, ani ho nijako nespochybnil, len svoje odôvodnenie založil na úplne inom skutkovom a právnom základe. V odôvodnení sa nevysporiadal so základnými odvolacími námietkami žalobkyne a tým porušil právo žalobkyne na spravodlivý proces.

3.4. Preto dovolateľka navrhuje, aby dovolací súd zrušil napadnutý rozsudok odvolacieho súdu podľa § 449 ods. 1 CSP a súčasne, aby dovolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie, podľa § 449 ods. 2 CSP a podľa § 450 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a priznal dovolateľke náhradu trov dovolacieho konania.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalobkyne uviedol, že považuje rozsudok odvolacieho súdu za vecne správny a v súlade s platnými a účinnými právnymi predpismi. Navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalobkyne zamietol.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala strana sporu v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, a bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je prípustné a vzhľadom na uplatnený dovolací dôvod (§ 420 písm. f) CSP) zároveň aj dôvodné. Ak totiž dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí z dovolacieho dôvodu uvedeného v § 420 CSP, potom existencia tohto dôvodu, t. j. existencia niektorej z väd uvedených v tomto ustanovení (spôsobujúcich tzv. „zmätočnosť“ rozhodnutia) znamená nielen splnenie podmienky prípustnosti dovolania, ale zároveň zakladá aj jeho dôvodnosť.

6. Z ustanovenia § 420 písm. f) CSP vyplýva, že dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 CSP).

7. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia, a to v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide, napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu, a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

8. Právo na prístup k dovolaciemu súdu nie je absolútne. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok

a tejto jeho mimoriadnej povahy zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti, prísne regulovanej Civilným sporovým poriadkom. Z ustanovenia § 419 CSP vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, len ak to zákon pripúšťa, pričom prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním.

9. Vo vzťahu k namietanej vade zmätočnosti zmysle § 420 písm. f) CSP dovolateľka namietala porušenie jej procesných práv spočívajúcich v tom, že odvolací súd sa neriadil ustanovením § 382 CSP, vydal „prekvapivé rozhodnutie“ a svoje konanie zaťažil procesnou vadou, ktorá má za následok porušenie práva žalobkyne na spravodlivý proces, žalobkyni svojím postupom uprel právo vyjadriť sa, právne argumentovať, prípadne predkladať nové dôkazy, ktoré sa z hľadiska doterajších právnych záverov súdu prvej inštancie nejavili ako významné.

Dovolateľka uviedla, že odvolací súd v bode v 12 a 13 odôvodnenia rozsudku uvádza, že je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci a dospel k záveru, že žalobkyňa neplatne odstúpila od zmluvy zo dňa 08. 11. 2004 (správne sa jedná o zmluvu zo dňa 08. 11. 2014) a vec správne právne posúdil, ak žalobu zamietol. K jej odvolaniu uviedol, že nemožno ho považovať za dôvodné, ak vychádza z názoru, že dôvodne odstúpila od zmluvy na základe § 18 ods. 4 posledná veta ZoOS, že ako vyplynulo z dokazovania, žalobkyňa mala uplatniť reklamáciu dňa 14. 11. 2015 v Košiciach, a teda neuplatnila si ju v prevádzkarni žalovanej na adrese Trenčín, Zlatovská číslo 2205. Uvedené odôvodnenie odvolacieho súdu je pre žalobkyňu prekvapivé, nakoľko odvolací súd svoje rozhodnutie vo veci založil na iných, zásadne odlišných právnych záveroch ako súd prvej inštancie, pritom strane sporu neumožnil sa vyjadriť k odlišným záverom. Dokazovanie vo veci reklamácie nebolo súdom prvej inštancie vykonávané.

10. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 382 ustanovuje, že ak má odvolací súd za to, že sa na vec vzťahuje ustanovenie všeobecne záväzného právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo použité a je pre rozhodnutie veci rozhodujúce, vyzve strany konania, aby sa k možnému použitiu tohto ustanovenia vyjadrili.

10.1. Vyššie citované ustanovenie má predísť vydávaniu tzv. prekvapivých rozhodnutí, vychádza z princípu predvídateľnosti súdneho rozhodnutia, ktorý je považovaný za komponent princípu právneho štátu, osobitne princípu právnej istoty.

10.2. O tzv. prekvapivé rozhodnutie ide predovšetkým vtedy, ak odvolací súd založí svoje rozhodnutie vo veci na iných právnych záveroch ako súd prvej inštancie, za súčasného naplnenia tej okolnosti, že proti týmto iným (odlišným) právnym záverom odvolacieho súdu, nemá strana konania možnosť vyjadrovať sa, právne argumentovať, prípadne predkladať nové dôkazy, ktoré sa z hľadiska doterajších právnych záverov súdu prvej inštancie, nejavili ako významné.

10.3. Pod „prekvapivým rozhodnutím“ sa v rozhodovacej činnosti najvyššieho súdu rozumie rozhodnutie, ktorým odvolací súd, na rozdiel od súdu prvej inštancie, za rozhodujúcu považoval skutočnosť, ktorú nikto netvrdil alebo nepopieral, resp., ktorá nebola predmetom posudzovania súdom prvej inštancie. Prekvapivým je rozhodnutie odvolacieho súdu „nečakane“ založené na iných právnych záveroch než rozhodnutie súdu prvej inštancie (porovnaj sp. zn. 3Cdo/102/2008), resp. rozhodnutie z pohľadu výsledkov konania na súde prvej inštancie „nečakane“ založené nepredvídateľne na iných „nových“ dôvodoch, než na ktorých založil svoje rozhodnutie súd prvej inštancie, pričom strana sporu v danej procesnej situácii nemala možnosť namietat ne/správnosť „nového“ právneho názoru zaujatého až v odvolacom konaní (porovnaj 5Cdo/46/2011).

10.4. Aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej judikatúre definoval tzv. prekvapivé rozhodnutie, o ktoré ide predovšetkým vtedy, ak odvolací súd založí svoje rozhodnutie vo veci na iných zásadne odlišných právnych záveroch ako súd prvej inštancie, pričom zároveň odvolací súd účastníkovi konania neumožní vyjadriť sa k jeho iným (odlišným) právnym záverom, teda účastník konania nemá možnosť právne argumentovať, prípadne predkladať nové dôkazy, ktoré sa z hľadiska doterajších právnych záverov súdu prvej inštancie nejavili ako významné (II. ÚS 407/2016, I. ÚS 736/2016).

11. Princíp tzv. „predbežného právneho posúdenia vecí“ vychádzajúci z § 382 CSP (tiež por. § 171 ods.

1 CSP), teda súvisí so zameraním sa na dokazovanie sporných skutočností, aby strany sporu dostali príležitosť predstaviť vlastné argumenty týkajúce sa právneho posúdenia veci. Tým by sa mohol predbežný právny názor všeobecného súdu potvrdiť alebo vyvrátiť (III. ÚS 446/2010, 4Cdo/22/2017).

12. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie bodov 31 a 33 je zrejmé, že súd prvej inštancie vyhodnotil listinný dôkaz nazvaný reklamácia zo dňa 14. 11. 2015 (č. I. 5), ako návrh na uzavretie zmluvy o úprave veci. Vychádzajúc zo skutočnosti, že dámska obrúčka bola zhotovená tak, že mala všetky vlastnosti zadané žalobkyňou v zmluve o zhotovení veci na zákazku zo dňa 08. 11. 2014, teda bola vyhotovená bez väd, posúdil listinu nazvanú reklamácia zo dňa 14. 11. 2015 ako návrh na uzavretie zmluvy o úprave veci (dámskej obrúčky), nakoľko prebrúsenie matnej červenej časti na lesklú a zväčšenie na číslo 50 považoval za úpravu veci, ktorou sa mení povrch alebo vlastnosti veci, nejde o odstraňovanie vadnosti zhotovenej veci, teda nešlo o reklamáciu v danom prípade. Medzi sporovými stranami nakoniec nedošlo k uzavretiu predmetnej zmluvy o úprave veci, keďže nedošlo k zhode na odplatnosti a výške ceny uvedenej úpravy. Z uvedeného dôvodu žalobkyňa nemohla v súlade s § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. odstúpiť od zmluvy zo dňa 08. 11. 2014, a preto uvedené odstúpenie od zmluvy súd považuje za neplatné.

12.1. Odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia v bodoch 12, 20 a 21 stotožnil s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie o tom, že správne súd prvej inštancie zistil skutkový stav veci a správne dospel k záveru, že žalobkyňa neplatne odstúpila od zmluvy zo dňa 08. 11. 2004 (správne má byť 08. 11. 2014, pozn. dovolacieho súdu), ktorý následne aj vec správne právne posúdil a žalobu zamietol. Súd mal za to, že žalobkyňa mala uplatniť reklamáciu zo dňa 14. 11. 2015 v Košiciach v Hoteli Košice, kde sa konala svadobná výstava a pri tejto príležitosti žalobkyňa navštívila výstavný stánok žalovaného, že predmetnú reklamáciu neuplatnila v súlade s ustanovením § 18 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z. z. a reklamáciu neuplatnila v prevádzkarni žalobcu na adrese Trenčín, Zlatovská č. 2205. Ak teda žalobkyňa neuplatnila reklamáciu riadne vo vzťahu k žalovanému, tomu nezačala ani plynúť lehota na vybavenie reklamácie, a teda žalobkyňa nevzniklo ani právo na odstúpenie od zmluvy po uplynutí lehoty na vybavenie reklamácie. Je tomu tak preto, že svadobnú výstavu uskutočnenú v Hoteli Košice nemožno považovať za prevádzku žalovaného.

13. Z obsahu spisu vyplýva, že odvolací súd neoboznámil strany so svojím odlišným právnym názorom pri posudzovaní otázky posúdenia obsahu podania žalobkyne dňa 14. 11. 2015 v Košiciach v Hoteli Košice, ktorý právny záver odôvodňoval s poukazom na ustanovenie § 2 písm. l) zákona č. 250/2007 Z. z. a ustanovenie § 18 ods. 2, 3, 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, že ide o reklamáciu, ktorú žalobkyňa neuplatnila u žalovaného v súlade s ustanovením § 18 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z. z., teda reklamáciu neuplatnila v prevádzkarni žalobcu na adrese Trenčín, Zlatovská č. 2205. Tento právny záver dovolacieho súdu je však v absolútnom rozpore s právnym záverom súdu prvej inštancie, ktorý predmetnú listinu zo dňa 14. 11. 2015 posúdil ako návrh na uzavretie zmluvy o úprave veci (dámskej obrúčky). Strany tak nevedeli, že odvolací súd bude na vec nazerat' inak a nemohli tomu prispôbiť svoje právne a skutkové námietky.

14. Z pohľadu výsledkov konania na súde prvej inštancie odvolací súd založil svoje rozhodnutie „nečakane“ a nepredvídateľne na iných („nových“) dôvodoch než súd prvej inštancie, pričom žalobkyňa v danej procesnej situácii nemal možnosť namietat' správnosť „nového“ právneho názoru zaujatého až v odvolacom konaní. Zo spisu totiž nevyplýva, že by odvolací súd postupoval podľa § 382 CSP, že by si splnil svoju povinnosť vyplývajúcu z tohto ustanovenia, čím porušil právo strany na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP).

15. Výzva dovolacieho súdu podľa § 382 CSP je potrebná vždy, keď odvolací súd dospeje k záveru, že nárok treba posúdiť podľa celkom iného právneho predpisu ako ho posúdil súd prvej inštancie, alebo síce podľa toho istého právneho predpisu, ako ho posúdil súd prvej inštancie, ale podľa iného ustanovenia za súčasného splnenia podmienky, že toto iné zákonné ustanovenie je pre rozhodnutie veci rozhodujúce.

16. Najvyšší súd už v rozhodnutí publikovanom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí

súdov Slovenskej republiky pod R 33/2011 konštatoval, že pokiaľ odvolací súd nevyzval účastníkov konania v zmysle § 213 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“; odo dňa účinnosti CSP § 382 CSP), aby sa vyjadrili k možnému použitiu toho ustanovenia právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní nebolo použité a je podľa názoru odvolacieho súdu pre rozhodnutie veci rozhodujúce, odňal účastníkovi konania možnosť pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f) OSP.

17. Na základe vyššie uvedeného možno uzavrieť, že v kontexte celého súdneho konania ide o (ďalšie) tak závažné pochybenie odvolacieho súdu, ktoré znemožnilo žalobkyni uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) CSP. Rozhodovacia prax najvyššieho súdu sa do 30. 06. 2016 ustálila na tom, že ak v konaní došlo k procesnej vade zmätočnosti uvedenej v § 237 ods. 1 OSP (teraz § 420 písm. f) CSP), dovolaním napadnuté rozhodnutie treba zrušiť; najvyšší súd v týchto prípadoch zrušoval napadnuté rozhodnutia bez toho, aby sa zaoberal správnosťou v nich zaujatých právnych záverov (por., napr. rozhodnutia sp. zn. 1Cdo/44/2015, 2Cdo/111/2014, 3Cdo/4/2012, 4Cdo/263/2013, 5Cdo/241/2013, 6Cdo/591/2015, 7Cdo/212/2014 a 8Cdo/137/2015).

18. Dovolací súd z vyššie uvedených dôvodov dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je nielen procesne prípustné, ale aj opodstatnené (§ 420 písm. f) CSP), a preto sa už ďalšími námietkami dovolateľky (§ 421 ods. 1 písm. b) CSP) nezaoberal.

19. Ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší (§ 449 ods. 1 CSP). Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí (§ 450 CSP). Najvyšší súd v súlade s týmito ustanoveniami zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj súvisiace rozhodnutie o trovách konania a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

20. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP). Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP).

21. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie prípustný opravný prostriedok.